

Diplomandka se ve své práci zaměřila na problémy překladu titulu literárního díla, konkrétně pak na překlady titulů literárních děl převedených z francouzštiny do češtiny. Titul literárního díla má totiž přes svůj malý rozsah nezanedbatelný význam, je označením celého literárního díla a prvním, s čím se čtenář setkává - způsob jeho převodu do jiného jazyka může podstatným způsobem ovlivnit přijetí literárního díla v novém kontextu. Knižní titul nabývá v českém prostředí na významu s tím, jak v porevolučním období i do oblasti literární tvorby pronikají komerční praktiky a literární dílo se stává svého druhu zbožím a jeho titul upoutávkou. Proto se diplomandka rozhodla zkoumat, jaké strategie překladu literárního titulu jsou nejčastěji uplatňovány při uvádění frankofonních literárních děl do českého prostředí a zaměřila se na díla publikovaná u nás v období 1990 – 2006. Za tímto účelem musela coby východisko své práce nejprve sestavit rejstřík literárních děl s uvedením názvu v originále a v překladu. Čerpala přitom z databáze České národní bibliografie, odkud získala celkem 763 položek tvořících korpus, který následně ve své práci zkoumala.

V úvodních kapitolách práce se pojednává nejprve o frankofonní literatuře, dále pak o historii literárního překladu z francouzštiny. Diplomandka se musela též zabývat podstatou překladu, procesem překladu, překladatelskými postupy a typy posunů, k nimž při překladu může docházet, ať už v rovině formální či významové. Poté bylo nutno se zabývat knižním titulem – jeho charakteristikou, funkcí, možnými klasifikacemi a také specifickými problémy jeho převodu do cizího jazyka.

Na základě teoretické přípravy si diplomandka zvolila typologii, která jí měla umožnit funkčně roztřídit položky korpusu podle povahy vztahu originálního znění titulu a jeho českého ekvivalentu. Za pomoci translatické literatury vymezila a definovala tři základní případy: překlad doslovný, formální a pragmatický. V jejich rámci pak uvádí konkrétní příklady, kategorii formálního a pragmatického překladu přitom ještě dále člení na podskupiny a také analyzuje a komentuje vybrané konkrétní případy a snaží se odhalit příčiny formálních a především významových odchylek, k nimž při překladu došlo.

Diplomandka si správně uvědomuje důležitost a funkci titulu pro literární dílo a tedy i nároky kladené na jeho překlad do jiného jazyka a různé faktory, které je třeba brát v úvahu při posuzování překladu titulu. Prokazuje ve své práci schopnost pracovat s odbornou literaturou i schopnost analyticky zpracovat poměrně rozsáhlý materiál, interpretovat zjištěná fakta a formulovat syntetické závěry. Poněkud problematičtější a ne zcela důsledným se však jeví zařazení některých konkrétních případů do příslušných kategorií a interpretace konstatovaných formálních či významových posunů: *Le malheur des uns* – Neštěstí těch druhých (zařazeno jako doslovný překlad), *Le sanctuaire des glaces* – Svatyně ledu (zařazeno jako doslovný překlad, ač bychom očekávali spíše zařazení do formálního překladu, do podskupiny a) gramatické rozdíly - v důsledku záměny jednotného a množného čísla), *Les bijoux indiscrets* – Upovídáné šperky (jde skutečně o doslovný překlad?), *Un assassin modèle* – Smrt modelek (jde skutečně „pouze“ o substituci? – uvažovala autorka práce i o možnosti chybného překladu v důsledku nepochopení?) a další. To poněkud relativizuje závěry, k nimž diplomandka ve své práci dochází. Je také škoda, že v práci chybí údaj o poměru počtu prvních vydání a reedicí ve zkoumaném korpusu. Ač je práce psána česky, vyskytují se v ní gramatické a pravopisné chyby, které poněkud snižují její úroveň (interpunkce, Goethovi básně – s. 72 aj.).

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.